

Koleżanki i Koledzy!

Oddawany właśnie w Wasze ręce numer *Psychiatrii po Dyplomie* otwiera dwa pola tematyczne.

Jedno wiąże się z doraźną, lepiej byłoby powiedzieć – kryzysową, pomocą psychiatryczną. Problemy pomocy w stanach nagłych nie są w Polsce nieznanne, ale na ogół rozwiązywane są w niezbyt adekwatny sposób przez izby przyjęć szpitali psychiatrycznych. Podejmowane w ostatnich latach próby wyodrębnienia placówek pomocy kryzysowej napotykać na liczne przeszkody utrudniające rozwinięcie działalności, która odpowiadałaby zapotrzebowaniu na tę formę interwencji. Jedną z nich jest mała dostępność dobrych doświadczeń. Dlatego artykuł opisujący doświadczenia bostońskiego centrum pomocy kryzysowej w Bellevue Hospital (Simakhodskaya i wsp.) może te niedostatki uzupełnić. Interesujące są też uwagi na temat praktyki nefarmakologicznego radzenia sobie z ryzykownymi zachowaniami pacjenta (Novitsky i wsp.) czy wręcz z zagrożeniem agresją ze strony pacjentów w warunkach udzielania im pomocy poza szpitalem (Nordstrom i Allen). Warto przeczytać je uważnie i rozważyć na ile podobne lub różne są możliwości zapewnienia sobie bezpieczeństwa w warunkach polskich. Do tej grupy artykułów zaliczyć można też interesujące podsumowania dotyczące leczenia intoksykacji i zespołów abstynencyjnych związanych z substancjami psychoaktywnymi (Baron i wsp.).

Drugie pole tematyczne tego zeszytu obejmuje trzy artykuły podsumowujące praktyczne doświadczenia ze stosowaniem leków przeciwpsychotycznych (Hu), normotymicznych (Lembke) oraz przeciwlękowych (White). Czytając te edukacyjne prace warto jednak

pamiętać, że nie mogą one nas zwalniać od obowiązku krytycznego spojrzenia na wypowiedziane uogólnienia i argumentację. Pomocą w tym mogą być komentarze polskich specjalistów, ale przede wszystkim własna uwaga i rozważa, nawet wtedy, gdy relacjonują wyniki badań z nurtu medycyny bazującej na argumentach empirycznych (EBM). Dla przykładu – coż znaczy goła informacja o większej niż placebo skuteczności leczenia zaburzeń lękowych z napadami paniki diazepamem w dawce 30 mg/24 h?

W anglosaskim systemie edukacji ważną rolę pełni przyswajanie umiejętności krytycznego czytania (critical reading), czego życzyłbym wszystkim psychiatrom praktykującym w Polsce. Może wtedy wymowa artykułu Robinsona na temat błędów i wybiórczego publikowania badań nie będzie tak alarmująca.

Zachęcając do lektury, chciałbym przypomnieć o zbliżającym się, już trzecim, Kongresie Akademii po Dyplomie z, mam nadzieję, ciekawym dla psychiatrów i różnorodnym tematycznie programem. Warto też sprawdzić swą wiedzę za pomocą zamieszczonych w tym numerze pytań i zyskać garść punktów edukacyjnych.

Życzę owocnej lektury

Jacek Wciórka

